

Žaloba podaná 17. januára 2018 – OCU/ECB**(Vec T-15/18)**

(2018/C 083/33)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: E. Martínez Martínez a C. López-Mélida de Ramón, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil Európskej centrálnej banke (ECB) povinnosť odovzdať požadované dokumenty v úplnej, ako aj v dôvernej verzii a
- zaviazal žalovanú ECB na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tohto konania je neplatnosť rozhodnutia č. LS/MD/17/428 zo 17. novembra 2017, ktorým bola zamietnutá „žiadosť o prístup k dokumentom ECB“, ktorú podala žalobkyňa 14. septembra 2017, a ktorou požadovala nariadenie okamžitého odovzdania požadovaných dokumentov týkajúcich sa riešenia krízovej situácie Banco Popular Español S.A.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod opierajúci sa o základné právo zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie: právo na riadnu správu vecí verejných, ktorého prejavom je prístup k dokumentom potrebných na legitímny výkon práva na obhajobu.

Žaloba podaná 17. januára 2018 – Activos e Inversiones Monterroso/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií**(Vec T-16/18)**

(2018/C 083/34)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Španielsko) (v zastúpení: S. Rodríguez Bajón, advokát)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) z 8. novembra 2017,
- poskytol žalobkyni prístup k dokumentom, tak ako je požadovaný v žalobe.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. SRB vo svojom rozhodnutí z 8. novembra 2017 zjavne zamieňa všeobecné právo na prístup k dokumentom, ktoré môže uplatniť každý občan Európskej únie, s konkrétnejším právom na nahliadnutie do spisu, ktoré môžu uplatniť iba osoby zúčastnené na konaní, ktorého sa tento spis týka. Záver SRB, že žiadateľ môže na základe obidvoch práv získať prístup k tým istým dokumentom, je nesprávny.

Je zjavné, že právo na nahliadnutie do spisu sa líši od práva na prístup k dokumentom. Kým prvé z nich je právom, ktoré je súčasťou „práva na riadnu správu vecí verejných“ v zmysle Charty základných práv Európskej únie, druhé z nich je samostatným právom, ktoré má podstatne všeobecnejšiu povahu a súvisí so zásadou transparentnosti.

2. Tento rozdiel medzi obidvoma právami spôsobuje, že tieto práva sú adresované rozdielnym osobám a majú rozdielny dosah, čím práva na nahliadnutie do spisu sa môžu domáhať iba účastníci sporného konania, kým všeobecné právo na prístup k dokumentom je vo vzťahu k dokumentom orgánov EÚ priznané každému občanovi Európskej únie.
3. Rozličný dosah týchto práv nutne znamená, že odlišné sú aj výnimky, ktoré platia pre tieto dva druhy práv. Jednou z výnimiek práva na prístup k dokumentom je to, že tento prístup poškodí „obchodné záujmy“ dotknutých podnikov, zatiaľ čo právo na nahliadnutie do spisu je obmedzené tým, že jeho výkonom nesmie byť ohrozené „obchodné tajomstvo“ podnikov zúčastnených na konaní. V tomto smere sa odlišuje pojem „obchodné záujmy“, ktorý je podstatne širší, od pojmu „obchodné tajomstvo“, ktorý je podstatne užší, a ktorý sa vzťahuje na súhrn poznatkov, ktoré má k dispozícii určitý podnik, ktoré sú známe konkrétnemu okruhu osôb, a ktorých prezradenie by tomuto podniku mohlo uškodiť. V tomto smere musí byť existencia obchodných záujmov vyvážená s ostatnými existujúcimi právami, akým je napríklad právo na obhajobu.
4. Splnenie požiadavky dôvernosti ako ďalšej z výnimiek, ktorým podlieha právo na nahliadnutie do spisu, musí byť rovnako preukázané a vykazuje množstvo obmedzení, ktoré musia byť zohľadnené tým spôsobom, že sa nemožno automaticky odvolávať na dôvernosť s cieľom odoprieť nahliadnutie do spisu, ale uplatnenie tejto výnimky musí byť odôvodnené, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.
5. Pre rozhodovanie v predmetnej veci sú relevantnými predovšetkým článok 41 ods. 2 písm. b) Charty základných práv Európskej únie a následne ustanovenia nariadenia č. 806/2014, pričom SRB musí zohľadňovať článok 90 ods. 4 a nie článok 90 ods. 1 nariadenia.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 16. januára 2018 – fritz-kulturgüter/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Vec T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/35)

Jazyk konania: nemčina

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 38, 6.2.2017.